

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudců JUDr. Hany Pipkové a JUDr. Marcely Rouskové v právní věci žalobce: **Bytové družstvo EVROPSKÁ-7172, IČ: 26137577**, se sídlem Praha 6, Evropská 131, zastoupen JUDr. Ondřejem Tošnerem Ph.D., advokátem v Praze 2, Slavíkova 1568/23, **za účasti: SLOT Game, a.s.**, se sídlem Karlovy Vary, Jáchymovská 142, zastoupen JUDr. Petrem Orctem, advokátem v Praze 1, Jungmannova 745/24, proti žalovanému: **Magistrát hl. m. Prahy**, se sídlem Praha 1, Mariánské nám. 2/2, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 8. 2011, č. j. S-MHMP 314897/2011/OST/No,

t a k t o:

- I. Rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy ze dne 10. 8. 2011, č. j. S-MHMP 314897/2011/OST/No, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 25.060 Kč, k rukám zástupce žalobce JUDr. Ondřeje Tošnera, advokáta, a to do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.**
- III. Osoba zúčastněná nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění

Žalobce se včasným podáním žaloby dne 10. 10. 2011 domáhal zrušení rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy ze dne 10. 8. 2011, č. j. S-MHMP 314897/2011/OST/No, kterým bylo změněno rozhodnutí Úřadu městské části Praha 6 ze dne 9. 2. 2011, č. j. MCP6 000317/2011, a kterým vyhověl žádosti společnosti SLOT Game, a.s., se sídlem Karlovy Vary, Jáchymovská 142, o umístění stavby nazvané „Obchodně-administrativní centrum Vokovice (OAC), Praha 6, Evropská“ na pozemcích č. parc. 302/2, 302/45, 306/8 a 625/3 v k. ú. Veleslavín, a č. parc. 645/5, 645/6 a 1324/4 v k. ú. Vokovice.

Územním rozhodnutím ze dne 9. 2. 2011, č. j. MCP6 000317/2011, Úřad městské části Praha 6 rozhodnul podle § 79 a 92 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, o umístění stavby nazvané „Obchodně-administrativní centrum Vokovice (OAC), Praha 6, Evropská“ na pozemcích č. parc. 302/2, 302/45, 306/8 a 625/3 v k. ú. Veleslavín, a č. parc. 645/5, 645/6 a 1324/4 v k. ú. Vokovice. Součástí rozhodnutí jsou i podmínky pro umístění stavby, z nichž mj. vyplývá, že stavba bude mít nejvýše 4 podzemní podlaží (PP) a 6 nadzemních podlaží (NP) a bude zastřešena plochou „zelenou“ střechou. Na části střechy bude nezbytné technologické zařízení. Maximální rozměry stavby budou 44,7 x 48,6 m s tím, že část objektu tvaru „U“ bude spojena s úrovní 1. NP se zbývající hmotou objektu ve tvaru přibližného kvádru tak, že vytvoří vnitřní terasu se zelení. Výšková úroveň bude na kótě 312,04 m n. m. = 1. NP, výšková úroveň atiky ploché střechy 6. NP bude max. + 22,500 m. Kóta nejvyšší části (technologie) nepřesáhne výšku + 25,200 = 337,24 m n. m.

Citované územní rozhodnutí žalobce napadnul odvoláním společně s Bytovým družstvem Veleslavínská Trojdomí. Odvolání podala rovněž Městská část Praha 6 a Ateliér pro životní prostředí.

Žalobou napadeným rozhodnutím poté žalovaný správní orgán změnil územní rozhodnutí ze dne 9. 2. 2011 tak, že z výroku o popisu stavby vypustil text „Světelný pylon (s osvětleným informačním logem vlastníka a uživatelů objektu)“ a nahradil je textem, že „Při vjezdu z ulice Evropská nebude umístěn světelný pylon“.

Žalobce se svým podáním u Městského soudu v Praze domáhal zrušení napadeného rozhodnutí a namítal, že stavba byla umístěna v rozporu s nařízením vlády č. 148/2006 Sb., o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací, a ustanovením § 90 písm. e) stavebního zákona. Dále namítal rozpor s čl. 4 odst. 1 a čl. 13 odst. 3 a čl. 22 odst. 1 vyhlášky hl. m. Prahy č. 26/1999 Sb. HMP, o obecných technických požadavcích na výstavbu v hlavním městě Praze, a § 20 odst. 1 vyhlášky č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území.

Za stěžejní žalobní námitku považoval fakt, že stavba je umístěna na území přírodního parku, aniž byly respektovány podmínky jeho ochrany. Namítal porušení čl. 3 odst. 2 písm. b) vyhlášky č. 8/1990 Sb. NVP, o zřízení oblastí klidu v hlavním městě Praze a vyhlášení stavební uzávěry pro tyto oblasti, (dále jen „vyhláška o zřízení oblastí klidu“), když v daném případě se zcela nepochybně nejedná o nízkopodlažní zástavbu, ale o objemnou šestipodlažní budovu, navíc nesloužící ani pro bydlení ani pro občanskou vybavenost. Namítal, že stavba byla umístěna v rozporu s ustanovením § 90 písm. b), c), d) stavebního zákona.

Žalovaný správní orgán ve svém vyjádření ze dne 13. 1. 2012 navrhl žalobu zamítnout a odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí.

Osoba zúčastněná ve svém návrhu na zrušení odkladného účinku žaloby ze dne 29. 2. 2012, resp. 12. 7. 2012, uváděla mj., že žaloba má pouze šikanózní charakter, neboť tvrzení v ní uváděná se nezakládají na pravdě a jejím účelem je zjevně zabránit stavbě, a to bezdůvodně. Stavba byla umístěna v souladu s právními předpisy a její realizací nebudou narušena práva žalobce, ani právními předpisy chráněný veřejný zájem.

Městský soud v Praze nařídil ve věci jednání, které se konalo dne 30. 5. 2013, a posléze dne 2. 4. 2015 a 9. 4. 2015, při němž účastníci řízení setrvali na svých dříve písemně vyjádřených stanoviscích.

Městský soud v Praze posoudil věc takto:

Městský soud v Praze posoudil napadené rozhodnutí podle § 75 soudního řádu správního, a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů, jakož i řízení, které mu předcházelo, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná, a proto rozsudkem ze dne 30. května 2013, č. j. 8 A 318/2011 - 69, napadené rozhodnutí zrušil

Nicméně Nejvyšší správní soud vyhověl kasační stížnosti osoby zúčastněné na řízení a rozsudkem ze dne 13. února 2014, č. j. 7 As 75/2013 – 53, zrušil rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 30. května 2013, č. j. 8 A 318/2011 - 69, a věc vrátil k dalšímu řízení.

Městský soud v Praze poté postupoval v intencích citovaného rozsudku Nejvyššího správního soudu a rozsudkem ze dne 3. července 2014, č. j. 8 A 318/2011 - 130, napadené rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy zrušil.

Nicméně Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 18. prosince 2014, č. j. 2 As 148/2014 – 51, znovu vyhověl kasační stížnosti osoby zúčastněné na řízení a rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 3. července 2014, č. j. 8 A 318/2011 - 130, se zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení.

Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 2 As 148/2014 – 51 mj. uvedl, že v rozsudku č. j. 7 As 75/2013 – 53 dospěl ve zkratce k závěru, že otázku, zda se stavba nachází na území přírodního parku, mohl soud vyřešit pouze na základě posouzení relevantní právní úpravy, která upravuje hranice přírodního parku, a polohy umístěvané stavby zakreslené v dokumentaci pro řízení o vydání územního rozhodnutí. Nejvyšší správní soud pak zavázal městský soud právním názorem, aby Městský soud v Praze

a) zjistil rozsah působnosti vyhlášky o zřízení oblastí klidu, konkrétně aby si vyžádal od žalovaného mapové přílohy vyhlášky o zřízení oblastí klidu a posoudil je ve vztahu k poloze pozemků, na kterých má být umístěna předmětná stavba;

b) aby posoudil, zda nároky na dostatečně přesné vymezení chráněného území splňuje slovní popis hranic oblastí klidu obsažený v příloze vyhlášky (pokud nebude možné mapové podklady vyhlášky o zřízení oblastí klidu dohledat).

V inkriminované věci se jedná o územní řízení o umístění stavby nazvané „Obchodně-administrativní centrum Vokovice (OAC), Praha 6, Evropská“ se čtyřmi podzemními podlažími (PP) a šesti nadzemními podlažími (NP) na pozemcích parc. č. 302/2, 302/45, 306/8 a 625/3 v k. ú. Veleslavín, a parc. č. 645/5, 645/6 a 1324/4 v k. ú. Vokovice.

Podle pokynu Nejvyššího správního soudu provedl Městský soud v Praze při jednání dne 2. 4. 2015 dokazování, a to úplným výpisem z katastru nemovitostí prokazujícím stav evidovaný k datu 2. 4. 2015, vyhotoveným dálkovým přístupem pro účel tohoto soudního řízení.

Z katastru nemovitostí bylo konstatováno:

- pozemek parc. č. 625/3 k. ú. Veleslavín, výměra 22.976 m², vlastník pozemku: hl. m. Praha, způsob využití: ostatní komunikace, druh pozemku: ostatní plocha, způsob ochrany nemovitosti: památkově chráněné území;
- pozemek parc. č. 645/5 k. ú. Vokovice, výměra 4.271 m², vlastník: SLOT Group, a.s., se sídlem Karlovy Vary, Jáchymovská 142, způsob využití: manipulační plocha, druh pozemku: ostatní plocha, způsob ochrany nemovitosti: ochranné pásmo vodního zdroje 2. stupně;
- pozemek parc. č. 645/6 k. ú. Vokovice, výměra 19.101 m², vlastník: K1 Investement s.r.o., se sídlem Praha 6, Evropská 423/178, způsob využití: manipulační plocha, druh pozemku: ostatní plocha, způsob ochrany nemovitosti: ochranné pásmo vodního zdroje 2. stupně.

Městský soud v Praze dále podle pokynu Nejvyššího správního soudu provedl dokazování dokumentací, kterou na žádost soud představil žalovaný správní orgán při jednání dne 2. 4. 2015 společně s vyhláškou č. 8/1990 Sb. NVP, o zřízení oblastí klidu v hlavním městě Praze a vyhlásování stavební uzávěry pro tyto oblasti, jejíž součástí jsou i příslušné mapy oblastí klidu. Soud při jednání podle této dokumentace konstatoval rozsah hranic ve vyhlášce pod bodem 2. uvedené oblasti klidu Šárka – Lysolaje, včetně mapy této oblasti, která je součástí vyhlášky. Poté zástupkyně žalovaného potom provedla výklad ke zvětšeným mapám oblasti klidu a hraničícím pozemkům. Konstatovala, že hranice oblasti klidu zasahují i část pozemků, jichž se dotýká územní rozhodnutí. Z předložených map je potom zřejmé, že se jedná především o pozemek parc. č. 645/5 k. ú. Vokovice, ve vlastnictví osoby zúčastněné.

Zástupce osoby zúčastněné v rámci tohoto dokazování následně předložil výkresy Územního plánu hl. m. Prahy ze dne 30. 5. 2013 stvrzující skutečnost, že pozemek parc. č. 645/5 k. ú. Vokovice je sice součástí oblasti klidu Šárka – Lysolaje, nicméně má na tomto území být počítáno s výstavbou.

Městský soud v Praze v dalším řízení v intencích rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 2 As 148/2014 – 51, jakož i rozsudku č. j. 7 As 75/2013 – 53, posoudil věc takto:

Podle § 76 odst. 2 stavebního zákona každý, kdo navrhuje vydání územního rozhodnutí nebo územního souhlasu, je povinen dbát požadavků uvedených v § 90 a být šetrný k zájmům vlastníků sousedních pozemků a staveb, za tímto účelem si může vyžádat územně plánovací informaci, nejsou-li mu podmínky využití území a vydání územního rozhodnutí nebo územního souhlasu známy.

Podle § 90 stavebního zákona v územním řízení stavební úřad posuzuje, zda je záměr žadatele v souladu

- b) s cíli a úkoly územního plánování, zejména s charakterem území, s požadavky na ochranu architektonických a urbanistických hodnot v území,*
- c) s požadavky tohoto zákona a jeho prováděcích právních předpisů, zejména s obecnými požadavky na využívání území,*
- d) s požadavky na veřejnou dopravní a technickou infrastrukturu,*

Podle § 10 odst. 4, 5 zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), ve znění pozdějších předpisů, správní úřad, který vydává rozhodnutí nebo opatření podle zvláštních právních předpisů, zveřejní žádost o vydání tohoto rozhodnutí, a to vždy alespoň na internetu. Při svém rozhodování bere vždy v úvahu obsah stanoviska. Bez stanoviska nelze vydat rozhodnutí nebo opatření nutná k provedení záměru v žádném správním ani jiném řízení nebo v jiném postupu podle zvláštních právních předpisů¹). V těchto řízeních a postupech je příslušný úřad dotčeným správním úřadem. Při svém rozhodování bere správní úřad vždy v úvahu obsah stanoviska. Jsou-li ve stanovisku uvedeny konkrétní požadavky týkající se ochrany životního prostředí, zahrne je do svého rozhodnutí; v opačném případě uvede důvody, pro které tak neučinil nebo učinil jen částečně. Rozhodnutí musí vždy obsahovat odůvodnění (odst. 4). V případě, že záměr uvedený v příloze č. 1 kategorii II a změna záměru podle § 4 odst. 1 nebudou posuzovány podle tohoto zákona, platí ustanovení odstavce 4 obdobně i pro závěr zjišťovacího řízení (odst. 5).

Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 8. 2007, čj. 1 As 13/2007-63, (všechny rozsudky Nejvyššího správního soudu dostupné na www.nssoud.cz), stanovisko k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí podle § 10 zákona o posuzování vlivů na životní prostředí není samostatně přezkoumatelné ve správním soudnictví. V souladu s čl. 9 Úmluvy o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí, vyhlášené pod č. 124/2004 Sb. m. s., a čl. 10a Směrnice Rady o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí (85/337/EHS), lze toto stanovisko přezkoumávat až v rámci konečného rozhodnutí, jehož je stanovisko podkladem.

Ze shora uvedeného důvodu se proto Městský soud v Praze nezabýval námitkami směřujícími proti některým podkladům pro rozhodnutí žalovaného.

Podle čl. 3 odst. 1 vyhlášky hl. Prahy č. 8/1990 Sb. NVP, o zřízení oblastí klidu v hlavním městě Praze a vyhlášení stavební uzávěry pro tyto oblasti, v oblastech klidu lze provádět výstavbu objektů pouze na místech k tomu určených schválenou územně plánovací dokumentací. Tato dokumentace vychází ze specifických podmínek oblastí klidu a přispívá k naplnění jejich poslání.

Podle čl. 3 odst. 2 písm. b) vyhlášky hl. Prahy č. 8/1990 Sb. NVP, pro oblasti klidu se vyhláší trvalá stavební uzávěra v tomto rozsahu a za těchto podmínek:

Výstavba objektů pro bydlení a objektů potřebné občanské vybavenosti je v oblastech klidu omezena na dostavbu stávajících obcí a realizuje se formou výstavby rodinných domků a nízkopodlažní zástavby odpovídající architektonické kvality. Intenzivní zástavba sídlištního typu je zcela vyloučena.

Z ustanovení čl. 1 odst. 1 písm. b), odst. 3 vyhlášky č. 8/1990 Sb. NVP, o zřízení oblastí klidu v hlavním městě Praze a vyhlášení stavební uzávěry pro tyto oblasti, Městský soud v Praze zjistil, že byla zřízena a vymezena mj. se oblast klidu „Šárka-Lysolaje“ na území ONV v Praze 6, a že přesné hranice oblastí jsou zakresleny v základní mapě ČSFR v měřítku 1 : 10 000, která je součástí originálu této vyhlášky a je uložena v Pražském ústavu státní památkové péče a ochrany přírody, tyto hranice jsou dále zakresleny v situačním plánu, který je přílohou této vyhlášky. Tato vyhláška byla v době rozhodování správních orgánů obou stupňů platná.

Tento závěr jednoznačně vyplývá z textu nařízení č. 10/2014 Sb. HMP, o zřízení přírodních parků na území hlavního města Prahy, které nabývá účinnosti dnem 1. srpna 2014, v jehož § 16 odst. 2 se uvádí, že se zrušuje vyhláška č. 8/1990 Sb. NVP, o zřízení oblastí klidu v hlavním městě Praze a vyhlášení stavební uzávěry pro tyto oblasti.

Z ustanovení § 14 odst. 1, 2 nařízení č. 10/2014 potom soud zjistil, že přírodní park Šárka - Lysolaje se rozkládá na území městských částí Praha 6, Praha-Nebošice a Praha-Lysolaje. Prostírá se podél Šáreckého (Litovického) potoka od vodní nádrže Džbán po jeho ústí do Vltavy včetně Lysolajského údolí, strže Housle, lesnatých strání Hlásku nad Nebošicemi a dvojitého údolí spadajícího k východu směrem od okraje letiště. Jde o významnou přírodní partii na severozápadním okraji pražského území. Jádrem parku je poměrně hluboké údolí potoka, ostře zaříznuté do pevných hornin. Představuje nejzachovalejší přírodní oblast Prahy, jež není narušena ani větší těžbou kamene. Součástí přírodního parku je řada zvláště chráněných území - přírodní rezervace Divoká Šárka; přírodní památky Dolní Šárka, Jenerálka, Vizerka, Zlatnice a Nad Mlýnem. Do soustavy Natura 2000 náleží evropsky významné lokalita Kaňon Vltavy u Sedlce. Orientační mapa území přírodního parku Šárka - Lysolaje je obsažena v příloze č. 1 části L k tomuto nařízení. Hranice přírodního parku Šárka - Lysolaje se stanoví uzavřeným polygonem, jehož vrcholy jsou určeny v Souřadnicovém systému Jednotné trigonometrické sítě katastrální (S-JTSK). Seznam souřadnic jednotlivých vrcholů uspořádaných tak, jak jdou v obrazci za sebou, je obsažen v příloze č. 2 části L k tomuto nařízení.

V inkriminované věci, jak vyplývá z textu nařízení č. 10/2014 Sb. HMP, se tedy žalobce dovolával platného právního předpisu - vyhlášky o zřízení oblastí klidu, a že existence stavební uzávěry pro přírodní park Šárka - Lysolaje byla v době rozhodování správních orgánů platná. Z textu do 31. 7. 2014 platné vyhlášky o zřízení oblastí klidu potom vyplývá, že přesné hranice všech oblastí klidu zřízených touto vyhláškou jsou zakresleny v základní mapě ČSFR v měřítku 1 : 10 000, která je součástí originálu této vyhlášky a je uložena v Pražském ústavu státní památkové péče a ochrany přírody. Z žalobou napadeného rozhodnutí, rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, ale i vyjádření zástupkyně žalovaného ze dne 30. 5. 2013, je potom zřejmé, že se správní orgány nezabývaly mapovou přílohou vyhlášky o zřízení oblastí klidu a neposoudily ji ve vztahu k poloze pozemků, na

kterých má být umístěna předmětná stavba „Obchodně-administrativní centrum Vokovice (OAC), Praha 6, Evropská“ se čtyřmi podzemními podlažími (PP) a šesti nadzemními podlažími (NP). Toto posouzení potom provedl až Městský soud v Praze při jednání dne 2. 4. 2015, kdy bylo ověřeno, že pozemek parc. č. 645/5 k. ú. Vokovice se nachází na území oblasti klidu Šárka – Lysolaje, resp. přírodního parku Šárka – Lysolaje.

Pokud jde o rozhodování v první instanci územního řízení, Úřad městské části Praha 6 ve svém rozhodnutí ze dne 9. 2. 2011, č. j. MCP6 000317/2011, *expressis verbis* na str. 10 uvedl, že umístění stavby je v souladu s Územním plánem sídelního útvaru hl. m. Prahy, schváleného ZHMP dne 9. 9. 1999 usnesením č. 10/05“, s účinností od 1. 1. 2000, a že stavba se umísťuje na okraji přírodního parku Šárka – Lysolaje, není však s jeho ochranou v kolizi, aniž by toto své tvrzení nějak doložil. Kromě toho z provedeného dokazování dne 2. 4. 2015 je nesporné, že zamýšlená stavba „Obchodně-administrativní centrum Vokovice (OAC), Praha 6, Evropská“ se čtyřmi podzemními podlažími (PP) a šesti nadzemními podlažími (NP) má být umístěna mj. přímo na území přírodního parku Šárka – Lysolaje.

Žalobce se ve svém odvolání ze dne 18. 2. 2011 mj. dovolával vyhlášky č. 8/1990 Sb. NVP, o zřízení oblastí klidu v hlavním městě Praze a vyhlásování stavební uzávěry pro tyto oblasti, přiložil mapu hranic přírodního parku Šárka – Lysolaje a místa umístění stavby, a namítal, že stavba nemůže být na tomto místě povolena.

K této odvolací námitce se žalovaný správní orgán v žalobou napadeném rozhodnutí na str. 6 pod bodem ad 17) lakonicky uvedl, že oblast klidu Šárka - Lysolaje, která byla vyhlášena vyhláškou o zřízení oblastí klidu a podle čl. 3 odst. 1 této vyhlášky lze v oblastech klidu provádět výstavbu objektu pouze v místech k tomu určených schválenou územně plánovací dokumentací. Soulad záměru s územním plánem sídelního útvaru hl. m. Prahy odůvodnil stavební úřad na str. 10 napadeného rozhodnutí. V prvostupňovém rozhodnutí se potom uvádí, že umístění stavby je v souladu s územním plánem sídelního útvaru hl. m. Prahy, schváleným usnesením zastupitelstva hl. m. Prahy č. 10/05 ze dne 9. 9. 1999, který nabyl účinnosti dne 1. 1. 2000, včetně schválených změn i změny Z 1000/00 vydané usnesením zastupitelstva hl. m. Prahy č. 30/86 dne 22. 10. 2009 formou opatření obecné povahy (OOP) č. 6/2009 s účinností od 12. 11. 2009. Stavba se umísťuje na okraji přírodního parku Šárka – Lysolaje, není však s jeho ochrannou v kolizi. Správní orgán prvního stupně potom uzavřel s tím, že stavba je umístěna v souladu s vyhláškou hl. m. Prahy č. 26/1999 Sb. HMP, o obecných technických požadavcích na výstavbu v hlavním městě Praze.

Souladem umístění stavby „Obchodně-administrativní centrum Vokovice (OAC), Praha 6, Evropská“ se čtyřmi podzemními podlažími (PP) a šesti nadzemními podlažími (NP) s ustanovením čl. 3 odst. 2 citované vyhlášky se však správní orgány vůbec nezaobíraly.

Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 2 As 148/2014 – 51 přitom přisvědčil výkladu Městského soudu v Praze ohledně vztahu čl. 3 odst. 1 a čl. 3 odst. 2 vyhlášky o zřízení oblastí klidu, z čehož vyplývá, že podle této vyhlášky není možné povolit umístění stavby na území oblasti klidu, protože se nejedná o rodinný domek nebo nízkopodlažní zástavbu odpovídající architektonické kvality.

Při dokazování provedeném při jednání dne 2. 4. 2015 bylo osvědčeno, že oblast klidu, resp. přírodní park Šárka – Lysolaje, zahrnuje od ulice Evropská souvislé pozemky zeleně směrem k Šáreckému údolí, včetně pozemku parc. č. 645/5 k. ú. Vokovice, na němž je plánovaná výstavba, dále i před tímto pozemkem. Jde o pozemek parc. č. 625/3 k. ú. Veleslavín navazující na ulici Evropská, který je památkově chráněným územím. Mimo přírodní park Šárka – Lysolaje jsou ostatní stavbou dotčené pozemky vpravo od uvedeného pozemku parc. č. 645/5 k. ú. Vokovice, přičemž u pozemku parc. č. 645/6 k. ú. Vokovice je v katastru nemovitostí vyznačen způsob ochrany nemovitosti, a to ochranné pásmo vodního zdroje 2. stupně, stejně jako u pozemku parc. č. 645/5 k. ú. Vokovice.

Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 2 As 148/2014 – 51 ke kasační námitce, podle níž měl Městský soud v Praze posoudit umístění stavby podle územního plánu z roku 1999, který je novějším právním předpisem a umístění stavby umožňuje, odkázal na své závěry, ke kterým dospěl v předchozím zrušovacím rozsudku, především že územní plán vyznačenou územní ochranu nezakládá, „pouze přejímá označení jednotlivých území z jiných obecně závazných předpisů, ve kterých jsou vymezena ochranná pásma a chráněná území, včetně podmínek jejich vzniku a pravidel chování v nich.“ Z toho důvodu je třeba při umísťování stavby splnit jak podmínky stanovené územním plánem, tak i podmínky územní ochrany. Proto se také zdejší soud ve zrušovacím rozsudku zabýval výkladem a povahou vyhlášky o zřízení oblastí klidu. Tato kasační námitka tudíž není podle Nejvyššího správního soudu důvodná.

Nejvyšší správní soud konstatoval, že závěry Městského soudu v Praze na sebe logicky navazují a je z nich zřejmé, že soud se neodchýlil od závazného právního názoru záměrně, když za dostatečnou pro řešení sporných otázek považoval kvalifikaci dotčených pozemků dle zápisu v katastru nemovitostí a aplikaci příslušných ustanovení vyhlášky o zřízení oblastí klidu. Nicméně i v takovém případě poté, co dospěl k závěru, že se jeden z pozemků dotčených umístěním stavby nachází na území oblasti klidu Šárka – Lysolaje, se měl zabývat důsledky, které vyplývají ze skutečnosti, že vymezení oblastí klidu je svojí povahou stavební uzávěrou. Ta byla účinná od roku 1990, ale nebyla zohledněna v územním plánu z roku 1999 a k jejímu nahrazení došlo teprve v roce 2014 zřízením zvláště chráněného území v souladu se zákonem č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny. Již dříve se Nejvyšší správní soud vyslovil, že existence stavební uzávěry je možná pouze na nezbytně nutnou dobu potřebnou k projednání a vydání této územně plánovací dokumentace (viz judikatura, na jejíž závěry odkazuje citovaný zrušující rozsudek - rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 10. 2013, č. j. 4 Ao 9/2011 - 191, ze dne 21. 2. 2012, č. j. 4 Ao 8/2011 - 69, ze dne 14. 2. 2013, č. j. 7 AOs 2/2012 - 53, nebo ze dne 17. 6. 2011, č. j. 7 As 27/2011 - 102). Tímto zásadním právním problémem se však Městský soud v Praze nezabýval.

K tomuto bodu Městský soud v Praze uvádí, že stavební uzávěra účinná od roku 1990 podle čl. 3 odst. 2 písm. b), odst. 3 vyhlášky č. 8/1990 Sb. NVP, o zřízení oblastí klidu v hlavním městě Praze a vyhlásování stavební uzávěry pro tyto oblasti, nebyla v průběhu doby platnosti této vyhlášky nikdy zrušena. Na inkriminovaném území, tj. dnes Přírodní park Šárka – Lysolaje platí tato stavební uzávěra beze změny i nadále, jak koneckonců vyplývá z textu nařízení č. 10/2014 Sb. HMP. Obec hl. m. Praha tedy nikdy od roku 1990 dodnes nezměnila své stanovisko ohledně stavební uzávěry v této chráněné přírodní oblasti.

Nicméně je nutno konstatovat, že tato stavební uzávěra není absolutní, neboť podle čl. 3 odst. 1 a čl. 3 odst. 2 vyhlášky o zřízení oblastí klidu není vyloučeno povolit umístění stavby, pokud se jedná o rodinný domek nebo nízkopodlažní zástavbu odpovídající architektonické kvality. Tato skutečnost potom odpovídá i zástupcem osoby zúčastněné předloženým výkresům Územního plánu hl. m. Prahy ze dne 30. 5. 2013 stvrzujícím skutečnost, že pozemek parc. č. 645/5 k. ú. Vokovice je sice součástí oblasti klidu Šárka – Lysolaje, nicméně má na tomto území být počítáno s výstavbou, tedy výstavbou rodinného domku nebo nízkopodlažní zástavby odpovídající architektonické kvality.

Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 10. 2013, čj. 4 Ao 9/2011-191, „Stejně jako v případě nařízení obce podle § 33 odst. 3 stavebního zákona z roku 1976, i stavební uzávěry vydané ve formě územního rozhodnutí podle § 32 odst. 1 písm. d) téhož zákona je třeba pojímat jako opatření obecné povahy, neboť i na územní rozhodnutí o stavební uzávěře je po materiální stránce třeba nahlížet jako na opatření obecné povahy, přičemž materiální stránka je pro připuštění soudního přezkumu rozhodující. Opatření obecné povahy vydané podle stavebního zákona z roku 1976 nemusí z procesního hlediska odpovídat požadavkům stavebního zákona z roku 2006; postačuje, pokud bylo vydáno v souladu s požadavky tehdy účinné právní úpravy. Časový rozsah stavební uzávěry nelze navázat na vydání kolaudačních rozhodnutí na stavby, které mají být v předmětném území realizovány, jakož ani na (případnou) budoucí územně plánovací dokumentaci, která není žádným způsobem blíže vymezena a o jejímž pořízení nebylo dosud rozhodnuto.“

Nicméně podle názoru Městského soudu v Praze v inkriminované věci nelze tento závěr aplikovat, neboť stavební uzávěra nebyla stanovena opatřením obecné povahy, nýbrž právními předpisy vydanými hlavním městem Prahou, a to konkrétně vyhláškou hl. Prahy č. 8/1990 Sb. NVP, o zřízení oblastí klidu v hlavním městě Praze a vyhlásování stavební uzávěry pro tyto oblast, tedy obecně závaznou vyhláškou hl. m. Prahy. Obecně závazná vyhláška vydaná v rámci samostatné působnosti nemůže být měněna opatřením obecné povahy, které ve smyslu § 171 správního řádu není právním předpisem ani rozhodnutím. Obecně závazná vyhláška rovněž nepodléhá přezkumu ve správním soudnictví jako opatření obecné povahy.

Z ustanovení čl. 1 odst. 1 písm. b), odst. 3 vyhlášky č. 8/1990 Sb. NVP, o zřízení oblastí klidu v hlavním městě Praze a vyhlásování stavební uzávěry pro tyto oblast, Městský soud v Praze zjistil, že byla zřízena a vymezena mj. se oblast klidu "Šárka-Lysolaje" na území ONV v Praze 6, a že přesné hranice oblastí jsou zakresleny v základní mapě ČSFR v měřítku 1 : 10 000, která je součástí originálu této vyhlášky a je uložena v Pražském ústavu státní památkové péče a ochrany přírody, tyto hranice jsou dále zakresleny v situačním plánu, který je přílohou této vyhlášky. Je nesporné, že tato vyhláška byla v době rozhodování správních orgánů obou stupňů platná.

Městský soud v Praze musel ze shora uvedených důvodů přisvědčit žalobní námitce, označené jako stěžejní, a to že stavba je částečně umístěna na území přírodního parku, aniž byly respektovány podmínky jeho ochrany, a že došlo k porušení čl. 3 odst. 2 písm. b) vyhlášky o zřízení oblastí klidu, když v případě stavby „Obchodně-administrativní centrum Vokovice (OAC), Praha 6, Evropská“ se čtyřmi podzemními podlažími (PP) a šesti

nadzemními podlažími (NP) se zcela nepochybně nejedná o nízkopodlažní zástavbu, ale o objemnou šestipodlažní budovu, navíc nesloužící ani pro bydlení ani pro občanskou vybavenost.

Žalobcem namítané ustanovení čl. 3 odst. 2 písm. b) vyhlášky o zřízení oblastí klidu stanoví *expressis verbis*, že výstavba objektů pro bydlení a objektů potřebné občanské vybavenosti je v oblastech klidu omezena na dostavbu stávajících obcí a realizuje se formou výstavby rodinných domků a nízkopodlažní zástavby odpovídající architektonické kvality. Intenzivní zástavba sídlištního typu je zcela vyloučena. Z žalobou napadeného rozhodnutí je nesporné, že stavba, o jejíž umístění se v napadeném rozhodnutí jedná, není ani stavba rodinných domků, ani nízkopodlažní zástavba odpovídající architektonické kvality.

Pro rozhodnutí o návrhu na umístění stavby je rozhodný právní a skutkový stav v době jeho vydání. V inkriminované věci je nesporné, že v době rozhodování příslušných správních orgánů bylo a zůstává v platnosti a účinnosti ustanovení čl. 3 odst. 2 písm. b) vyhlášky o zřízení oblastí klidu. Nicméně žalovaný se tímto ustanovením neřídil, svůj postup omezil pouze na ustanovení čl. 3 odst. 1 citované vyhlášky. Je nesporné, že pro posouzení druhu navržené stavby v územním řízení je rozhodující skutečný charakter stavby. V inkriminované věci připustily správní orgány umístění stavby nazvané „Obchodně-administrativní centrum Vokovice (OAC), Praha 6, Evropská“, ač citovaná vyhlášky o zřízení oblastí klidu, kterou nesporně přírodní park Šárka – Lysolaje je, vyhláší trvalou stavební uzávěru. Bezvýjimečně lze realizovat pouze výstavbu rodinných domků a nízkopodlažní zástavbu odpovídající architektonické kvality. Stavba, která má mít 4 podzemní podlaží (PP) a 6 nadzemních podlaží (NP) s rozměry 44,7 x 48,6 m a jejíž výšková úroveň bude na kótě 312,04 m n. m. = 1. NP, výšková úroveň atiky ploché střechy 6. NP bude max. + 22,500 m a kóta nejvyšší části (technologie) nepřesáhne výšku + 25,200 = 337,24 m n. m, takovou stavbou ve smyslu ustanovení čl. 3 odst. 2 písm. b) vyhlášky o zřízení oblastí klidu, nesporně není.

Městský soud v Praze proto musel uzavřít s tím, že žalovaný svým rozhodnutím porušil nejen citované ustanovení čl. 3 odst. 2 písm. b) vyhlášky o zřízení oblastí klidu, nýbrž především ustanovení § 90 písm. b) stavebního zákona, neboť neposuzoval záměr stavebníka v souladu s charakterem území, s požadavky na ochranu architektonických a urbanistických hodnot v území.

Pokud tedy Městský soud v Praze v rozsudku ze dne 30. května 2013, č. j. 8 A 318/2011 - 69, se v rámci přezkumu napadeného správního rozhodnutí zabýval spornými ustanoveními vyhlášky o zřízení oblastí klidu a v tomto směru dospěl k jednoznačnému závěru, že Magistrát hl. m. Prahy nerespektoval čl. 3 odst. 2 písm. b) vyhlášky a „*svůj postup omezil pouze na ustanovení čl. 3 odst. 1 citované vyhlášky*.“, považoval Nejvyšší správní soud závěry Městského soudu v Praze ohledně vztahu čl. 3 odst. 1 a odst. 2 vyhlášky o zřízení oblastí klidu za správné. Podle ust. § 33 odst. 3 zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů mohl v rozhodné době národní výbor, který byl stavebním úřadem, chráněné území a stavební uzávěru vyhlásit obecně závazným nařízením národního výboru. Takovým nařízením je i vyhláška o zřízení oblastí klidu. Jejím účelem je ochrana oblastí klidu zřízením stavební uzávěry, a to i na místech, kde je jinak územně plánovací dokumentací výstavba povolena. Tomu odpovídá i struktura čl. 3 citované vyhlášky. To znamená, že na území přírodního parku je možno umisťovat stavby

tam, kde jsou územním plánem vymezeny zastavitelné plochy a zároveň takové výstavbě nebrání stavební uzávěra.

Žalobce se jak v odvolání, tak i v podané žalobě dovolával sdělení odboru ochrany prostředí MHMP č. j. S-MHMP -455212/2007/OOP/VI/EIA/490-2/Be ze dne 27. 11. 2008 – závěr zjišťovacího řízení podle § 7 zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), ve znění pozdějších předpisů. Rovněž v tomto sdělení Magistrát hl. m. Prahy, odbor ochrany prostředí, *expressis verbis* uvádí, že dotčený pozemek se nachází v jižní části přírodního parku Šárka – Lysolaje, a že se jedná o jeho okrajovou část při ulici Evropské, s návazností na stávající zástavbu (objekt Citibank). V materiálu je citováno upozornění odboru kultury, památkové péče a cestovního ruchu MHMP, že navrhovaná stavba leží na území s archeologickými nálezy, a proto musí být umožněno provedení záchranného archeologického výzkumu. V tomto případě se jedná o pozemek parc. č. 625/3 k. ú. Veleslavin, který vlastní hl. m. Praha, se způsobem ochrany nemovitosti: památkově chráněné území. S touto skutečností se správní orgány ve svých rozhodnutích nijak nevypořádaly.

Městský soud v Praze ve věci rozhodoval na základě pokynů Nejvyššího správního soudu dle rozsudku č. j. 7 As 75/2013-53, resp. rozsudku č. j. 2 As 148/2014-51. Městský soud v Praze byl tedy zavázán zjistit skutkový stav věci, nedostatečně zjištěný žalovaným správním orgánem, doplnit tedy dokazování ohledně povahy pozemku parc. č. 645/5 v k. ú. Vokovice. Soud proto vyzval Magistrát hl. m. Prahy k předložení veškerých mapových a jiných podkladů k této věci a při jednání dne 2. 4. 2015 provedl důkaz těmito podklady. Z nich, podle názoru soudu, vyplynulo nesporně, že pozemek parc. č. 645/5 je součástí oblasti klidu Šárka-Lysolaje tak, jak byla vyhlášena vyhláškou vyhlášky č. 8/1990 Sb. NVP, o zřízení oblastí klidu v hlavním městě Praze a vyhlásování stavební uzávěry pro tyto oblasti, resp. součástí přírodního parku Šárka-Lysolaje, podle pozdější úpravy.

Nesporné současně je, že citovaná vyhláška č. 8/1990 Sb. NVP stanoví stavební uzávěru, která je částečná a týká se některých typů staveb. Soud má tedy ze zjištěných podkladů za to, že stavba „Obchodně-administrativní centrum Vokovice (OAC), Praha 6, Evropská“ se čtyřmi podzemními podlažími (PP) a šesti nadzemními podlažími (NP) je žalobou napadeným rozhodnutím Magistrátu hl. m. Prahy umístována mj. i na pozemku parc. č. 645/5 v k. ú. Vokovice, se vymyká těm podmínkám stavební uzávěry a již jen z toho důvodu nemůže být na tomto pozemku, který je součástí přírodního parku Šárka-Lysolaje, umístěná a pořízena.

Pokud jde o argumentaci osoby zúčastněné, která se týkala toho, že podle územního plánu pozemek parc. č. 645/5 v k. ú. Vokovice je zastavitelný, pak lze s tímto tvrzením souhlasit, ovšem je tedy nutno poukázat na závěry, k nimž dospěl právě Nejvyšší správní soud, který poukazuje na to, že skutečnost, že pozemek je zastavitelný podle územního plánu, je podmínka nutná, nikoliv však postačující, je-li obecně závaznou vyhláškou hl. m. Prahy přijata regulace, která tuto výstavbu na předmětném pozemku omezuje, nebo za určitých podmínek znemožňuje. Za této situace je potom nutno respektovat toto omezení dané obecně závaznou vyhláškou, jak bylo vysvětleno výše. V inkriminované věci jde o ustanovení čl. 3 odst. 2 písm. b) vyhlášky č. 8/1990 Sb. NVP.

Skutečnost, že pozemek parc. č. 645/5 v k. ú. Vokovice je v územním plánu označen jako zastavitelný, je tedy významná, ovšem pouze částečně, neboť je v tomto případě nutno přihlížet rovněž k tomu, že obecně závaznou vyhláškou č. 8/1990 Sb. NVP je charakter výstavby, kterou lze na tomto pozemku pořídit omezen. Stavba „Obchodně-administrativní centrum Vokovice (OAC), Praha 6, Evropská“ se čtyřmi podzemními podlažími (PP) a šesti nadzemními podlažími (NP), o jejíž umístění osoba zúčastněná žádala, se tomu omezení vymyká.

Městský soud v Praze neakceptoval tedy ani názor, vyjádřený při jednání, spočívající v poukazování na to, že pozemek parc. č. 645/5 v k. ú. Vokovice, byť je součástí oblasti klidu, resp. přírodního parku Šárka-Lysolaje, tak se vlastně nachází v těsném sousedství s již existující zástavbou a z další strany sousedí s frekventovanou dopravní pozemní komunikací. To je sice pravda, nicméně z pohledu uplatňování omezení daného vyhláškou č. 8/1990 Sb. NVP je to skutečnost bezpodstatná. Jestliže na pozemcích, které tvoří onu oblast klidu, platí stavební uzávěra, pak platí na pozemcích všech, bez ohledu na to, jestli se nacházejí na okraji toho území, nebo jeho středu, nebo kdekoli jinde. Samozřejmě vzhledem k tomu, jak blízko současné zástavby, popř. jak blízko zmíněné komunikace se pozemek nachází, by bylo možno zvažovat míru zatížení životního prostředí v této lokalitě další výstavbou, nicméně nijak to nemění nic na závěru, že je nutno respektovat zákaz pořizování staveb určitého druhu, daný stavební uzávěrou, vyjádřenou ve vyhlášce č. 8/1990 Sb. NVP. Soud proto musel konstatovat, že Magistrát hl. m. Prahy podstatně pochybil, pokud tuto skutečnost nedostatečně reflektoval a povolil umístění stavby „Obchodně-administrativní centrum Vokovice (OAC), Praha 6, Evropská“ se čtyřmi podzemními podlažími (PP) a šesti nadzemními podlažími (NP) na pozemku, který je dotčen stavební uzávěrou.

Zbývajícimi žalobními námitkami se soud již nezabýval, když shledal nezákonnost napadeného rozhodnutí ze shora uvedených důvodů.

Městský soud v Praze byl při svém rozhodování v dalším řízení vázán právním názorem vysloveným Nejvyšším správním soudem (§ 110 odst. 3 soudního řádu správního), a proto ve věci rozhodl tak, že žalobou napadené rozhodnutí žalovaného správního orgánu podle § 78 odst. 1 soudního řádu správního zrušil pro nezákonnost a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku, je v dalším řízení správní orgán vázán Právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku, je v dalším řízení správní orgán vázán (§ 78 odst. 5 soudního řádu správního).

Rozhodnutí o náhradě nákladů řízení soud opřel o ust. § 60 odst. 1 soudního řádu správního, když žalobce měl ve věci plný úspěch. Výši náhrady potom určil podle vyhl. č. 177/1996 Sb. (advokátní tarif), a to tak, že 4.000 Kč činily náklady na uhrazení soudního poplatku, dále náklady právního zastoupení za jeden úkon právní pomoci podle § 9 odst. 3 a 2.100 Kč, tj. převzetí a příprava zastoupení a 1x režijní paušál podle § 13 odst. 3 a 300 Kč. Dále potom čtyři úkony podle nové právní úpravy od 1. 1. 2013, tj. 2x účast při jednání a 2x vyjádření ke kasační stížnosti, a 3.100 Kč a 4x režijní paušál a 300 Kč, dále potom 1.700 Kč za promeškaný čas dne 9. 5. 2013, tedy celkem 25.060 Kč, včetně DPH ve výši 21%.

Rozhodnutí o nepřiznání náhrady nákladů řízení osobě zúčastněné soud opřel o ust. § 60 odst. 1 soudního řádu správního, podle něhož osoba zúčastněná na řízení má právo na

náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. V inkriminované věci soud jí žádné povinnosti neuložil a důvody zvláštního zřetele hodných nebyly shledány.

Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 2 As 148/2014-51 přisvědčil výkladu Městského soudu v Praze ohledně vztahu čl. 3 odst. 1 a čl. 3 odst. 2 vyhlášky č. 8/1990 Sb. NVP, z čehož vyplývá, že podle této vyhlášky není možné povolit umístění stavby na území oblasti klidu, protože se nejedná o rodinný domek nebo nízkopodlažní zástavbu odpovídající architektonické kvality. Zároveň však Nejvyšší správní soud Městský soud v Praze zavázal, aby i v případě, že k tomu budou dány důvody, posoudil, zda by zrušení rozhodnutí žalovaného nebylo neproporciálním zásahem do práv stěžovatele z důvodu, že vyhláška o zřízení oblastí klidu je stavební uzávěrou účinnou od roku 1990 a její regulace nebyla zohledněna v územním plánu z roku 1999 (dospěje-li k závěru, že vyhláška o zřízení oblastí klidu je dostatečně určitá a předmětné pozemky se nacházejí v oblasti klidu Šárka – Lysolaje, kde je omezena výstavba).

Městský soud v Praze poukazuje v této souvislosti na skutečnost, že stavební uzávěra nebyla stanovena opatřením obecné povahy, nýbrž právními předpisy vydanými hlavním městem Prahou, a to konkrétně vyhláškou hl. Prahy č. 8/1990 Sb. NVP, o zřízení oblastí klidu v hlavním městě Praze a vyhlásování stavební uzávěry pro tyto oblast, tedy obecně závaznou vyhláškou hl. m. Prahy. Obecně závazná vyhláška vydaná v rámci samostatné působnosti nemůže být měněna opatřením obecné povahy, které ve smyslu § 171 správního řádu není právním předpisem ani rozhodnutím. Na území dnes Přírodní park Šárka – Lysolaje platí tato stavební uzávěra beze změny i nadále, když byla znovu potvrzena nařízením č. 10/2014 Sb. HMP.

Městský soud v Praze poukazuje v této souvislosti dále na novou právní úpravu, která nabyla účinnosti dnem 1. 1. 2014, na návrat staré právní zásady „superficies solo cedit“, podle níž povrch ustupuje půdě, tedy všechny věci – nejen stavby, které se nacházejí na pozemku a jsou pevně spojené se zemí, patří neoddělitelně k tomuto pozemku. Z právního hlediska se taková věc stává součástí pozemku a přestává vést vlastní existenci, tedy již není věcí v právním slova smyslu a nemůže být ani objektem práv - vlastnická práva přecházejí na pozemek, jehož je součástí. Vlastník pozemku je tedy vždy vlastníkem všech staveb na pozemku. Vztahy obnovil v § 506 nového občanského zákoníku. Přejícné ustanovení § 3054 nového občanského zákoníku stanoví, že k 1. lednu 2014 se automaticky ze zákona stává stavba součástí pozemku, na kterém je zřízena, pokud bude vlastníkem stavby i pozemku stejná osoba. Stavba tím okamžikem přestane být samostatnou věcí a i v katastru nemovitostí bude evidována pouze jako součást pozemku.

V inkriminované věci je nesporné, že osoba zúčastněná není vlastníkem všech pozemků dotčených umístěním stavby „Obchodně-administrativní centrum Vokovice (OAC), Praha 6, Evropská“ se čtyřmi podzemními podlažími (PP) a šesti nadzemními podlažími (NP) na pozemku, nýbrž pouze jednoho z nich, a to pozemku, který je součástí přírodního parku „Šárka – Lysolaje“. Pokud by tedy osoba zúčastněná byla bývala vybudovala uvedenou stavbu i na cizích pozemcích, jak původně zamýšlela v době odděleného vlastnictví staveb a pozemků, staly by se spoluvlastníky této stavby mj. i stát a obec hl. m. Praha. Z tohoto důvodu nelze považovat zrušení rozhodnutí žalovaného za neproporciální zásah do práv osoby zúčastněné.

P o u č e n í:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 9. dubna 2015

**JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu**

Za správnost vyhotovení: Kotlanová